

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 13. maj 2016
Tidspunkt: kl. 11.30
Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Christina Egelund (LA), Kaare Dybvad (S), Peter Hummelgaard (S), Søren Søndergaard (EL), Christian Poll (ALT), Zenia Stampe (RV) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: miljø- og fødevarerminister Esben Lunde Larsen, udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg og justitsminister Søren Pind.

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3464 (landbrug og fiskeri) den 17. maj 2016

Miljø- og fødevarerministeren fremlagde alle punkter var til orientering.

1. Markedssituationen for landbrugsvarer

– *Orientering fra Kommissionen*

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 558 (udvalgsmødereferat side 752, senest behandlet i EUU 8/4-16)

Miljø- og fødevarerministeren: Det første punkt er markedssituationen for landbrugsvarer, hvor der vil være en status fra Kommissionen. Der forventes ikke at være meget nyt siden rådsmøderne i marts og april. Desværre ser det ud til, at der fortsat er pres på mælkeprisen. På svinekød er situationen mere stabil, og på vores hjemlige marked er der p.t. en lille prisstigning.

På rådsmødet forventer jeg at der vil være en gentagelse af medlemslandenes ønsker til yderligere tiltag, og Kommissionen vil give en status over markedssituationen og de iværksatte tiltag.

Christian Poll spurgte, hvorfor man anvender EU's krisepakke til husdyrsektoren så kvantitetsorienteret og ikke til produktionsformer, der har større fokus på kvalitet, bæredygtighed og dyrevelfærd. Markedet er jo allerede mættet med konventionelt producerede fødevarer.

Miljø- og fødevarerministeren sagde om markedsordningen, at det var de velkendte instrumenter, der blev anvendt. Det havde man ikke i sinde at ændre.

2. Klima og landbrug

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0015

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Rådsmøde 3464 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 94 (udvalgsmødereferat side 49, behandlet i EUU 9/10-15)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 2 om klima og landbrug er en drøftelse af den fremtidige klimaregulering i forhold til landbrugssektoren, hvor Kommissionen regner med at fremlægge et forslag til sommer. Regeringen støtter de vedtagne ambitiøse mål for klima- og energipolitikken på EU-niveau.

Det er selvfølgelig vigtigt, at målene nås på den mest omkostningseffektive måde. Derfor så vi gerne, at der blev fastlagt EU-mål på landbrugsområdet i form af en fælles landsøjle, der også omfatter f.eks. jordanvendelse og skov. Fordelene ved en fælles landsøjle på EU-niveau ville være, at man kunne anvende fælles klimatiltag i landbrugssektoren. Det ville også kunne knyttes til den fælles landbrugspolitik, hvor man har mulighed for EU-finansierede ordninger.

Dansk landbrug har allerede gjort en stor indsats, og det er derfor vigtigt at sikre lige konkurrencevilkår. Det er helt afgørende, at de lavthængende frugter plukkes i alle medlemsstater. Mange af de gylle- og gødningspraksisser, som vi har anvendt i mange år i Danmark, kunne med fordel udbredes til resten af EU. Det gælder bl.a. udbringnings- og opbevaringsteknikker. Men Kommissionens forslag kommer som sagt til sommer, så det er en sag, som vi vender tilbage til.

Christian Poll henviste til høringssvaret fra Økologisk Landsforening. Hvordan så regeringen på pointen om, at hvis fødevarerproduktionen ikke skal bidrage til klimaforandringerne, skal andelen af husdyrproduktion reduceres til fordel for større vegetabilsk produktion? Det ville i Danmark betyde store reduktioner i udledningen fra den ikkekvotebelagte sektor. Det skulle man i gang med, og man kunne forvente krav i størrelsesordenen 40 pct. frem mod 2030.

Miljø- og fødevarerministeren sagde, at hvis alle EU-lande havde en så klimavenlig produktion som den danske, ville det være fantastisk. F.eks. var den danske kvægproduktion og dyrehold i det hele taget i front, når det gjaldt lav klimabelastning.

Christian Poll mente, at ministeren ikke havde forholdt sig til spørgsmålet. Ser man isoleret på husdyrproduktion, er den rimelig effektiv i Danmark. Men kunne man ændre på fordelingen mellem vegetabilsk produktion og animalsk produktion – altså reducere den animalske produktion og derved få et kæmpemæssigt klimafortrin?

Klima- og fødevarerministeren kunne godt høre, at han ikke havde fået svaret på spørgsmålet i første omgang. Christian Polls tilgang ville betyde en reform af hele støtteordningen, og det havde regeringen ingen ambition om at gå ind i nu. Det var vigtigt at huske på eksistensen af millioner af arbejdspladser i hele EU, den stigende befolkning på verdensplan og den stigende efterspørgsel på højkvalitetsprodukter. Sidstnævnte leverede Danmark med meget lav klimabelastning, og det ville man gerne kunne fortsætte med.

3. Dyrevelfærd, herunder resultaterne af eurobarometerundersøgelse om europæernes holdning til dyrevelfærd og status for etableringen af EU dyrevelfærdsplatform

– *Orientering fra Kommissionen og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 420 (udvalgsmødereferat side 514, senest behandlet i EUU 12/2-16)

Miljø- og fødevareministeren: Under punkt 3 vil der være en drøftelse af dyrevelfærd med fokus på en eurobarometerundersøgelse og status for dyrevelfærdsplatformen. Tyskland, Holland, Sverige og Danmark foreslog på rådsmødet i februar, at der blev etableret en såkaldt dyrevelfærdsplatform. Det blev relativt positivt modtaget af de andre ministre, og derfor ser vi frem til at høre Kommissionen orientere om status over etablering af dyrevelfærdsplatformen.

Christian Poll spurgte, om ministeren var enig i, at en forbedring af dyrs forhold under transport og indførsel af maksimal transporttid vil være blandt de vigtigste punkter i den fælles EU-platform for dyrevelfærd. Hvordan passede stjernemærkningsordningen for svinekød med platformen? Ville regeringen arbejde for flere eller færre krav i den fælleseuropæiske dyrevelfærdsstrategi end de nuværende danske krav?

Den fungerende formand havde noteret sig ministerens ord om, at der havde været en relativt positiv modtagelse af dyrevelfærdsplatformen. Hvordan skulle det forstås? Ministeren skulle ikke nødvendigvis nævne navne, for så skulle man lukke mødet. Læste man samlenotatet, syntes han ikke, at regeringens ambitionsniveau inden for dyrevelfærd var højt nok. Det virkede, som om det i høj grad skulle ses i sammenhæng med økonomi og landbrugets forhold i øvrigt i stedet for at se det som noget positivt at kunne være med til at fremme dyrevelfærden i Europa.

Miljø- og fødevareministeren slog fast, at der var 11 timers transport, derefter pause og så 11 timer igen. Ved stjernemærket var der lagt op til 8 timers transport. Han bekræftede den fungerende formand i, at nogle lande har større ambitioner i forhold til dyrevelfærdsplatformen end andre. Regeringens syn på dyrevelfærd var isoleret set positivt, men man måtte også være også klar over, at dagsordenen skulle løftes sammen med lande, der ikke er optaget af emnet. Så man må finde en tilgang, hvor man også synliggør, at dyrevelfærd understøtter prissætning, f.eks. i eksportøjemed. Det havde regeringen også lagt til grund for det dyrevelfærdsmærke, som man netop havde lanceret med støtte fra de borgerlige partier.

4. Forenkling af den fælles landbrugspolitik

– *Orientering fra Kommissionen*

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (samlenotat side 14)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 177 (udvalgsmødereferat side 131, senest behandlet i EUU 6/11-15)

Miljø- og fødevarerministeren: Kommissionen har på en række mindre områder forsøgt at forenkle landbrugspolitikken. Det har dog mest haft karakter af rettelser af fejl i gennemførelsesbestemmelser og retningslinjer. Kommissionen har gode intentioner om forenkling, men det er begrænset med store tiltag.

Alle medlemsstater sendte tilbage i foråret 2015 forenklingsforslag til Kommissionen. Kommissionen har her i foråret 2016 haft en offentlig høring om greening af den direkte støtte, hvor organisationer og borgere har kunnet fremsende forenklingsforslag. I den forbindelse har jeg sendt et brev til landbrugskommissæren om regeringens forslag til forenkling. Hovedfokus for de danske forenklingsforslag både i 2015 og 2016 har været at mindske krav til administration, kontrol og sanktioner. Fra dansk side vil vi opfordre Kommissionen til at være meget mere ambitiøs og også gerne se på selve basisforordningerne og ikke kun gennemførelsesbestemmelser og retningslinjer.

Eksempelvis bør man ændre reglerne for grønning, så fysisk kontrol af de grønne krav kan gennemføres ved et enkelt kontrolbesøg på bedriften. Det vil være en lettelse for både landmænd og administration. Et andet eksempel er i forhold til beregningen af støttereduktioner i forhold til de grønne krav. Her har vi fra dansk side siden 2014 forsøgt at overbevise Kommissionen om behovet for forenkling. Et tredje eksempel er bagatelgrænser, hvor det er meningsløst at gå ned til 0,01 ha eller 100 m² i kontrollen af arealer. Kommissionens forventes at komme tilbage med egentlige forslag på rådsmødet i juni.

Christian Poll spurgte, om regeringen ville støtte et ønske fra Kommissionen om at øge procentsatsen for krav om udlægning af omdriftsarealet til miljøfokusområder.

Miljø- og fødevarerministeren svarede, at der ikke var planer om at ændre på MFO-kravene, men at det ville blive diskuteret i 2017.

5. Tilpasningsatsen for direkte betalinger for kalenderåret 2016

– Tidlig forelæggelse

KOM (2016) 0159

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (sammenotat side 19)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Miljø- og fødevarerministeren: Punkt 5 er forslaget om såkaldt finansiel disciplin. Det drejer sig om reduktionssatsen for den direkte støtte for kalenderåret 2016 til brug for finansiering af krisereserven. Forslaget følger aftalen om den flerårige finansielle ramme, så det kan vi støtte.

6. Bæredygtig forvaltning af de eksterne flåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008

– Tidlig forelæggelse

KOM (2015) 0636

Rådsmøde 3464 – bilag 1 (sammenotat side 21)

EUU alm. del (15) – bilag 420 (udvalgsmødereferat side 513, senest behandlet i EUU 12/2-16)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Punkt 6 er forslaget om eksternt fiskeri – altså f.eks. fiskeritilladelser for EU-fartøjer, der fisker uden for EU-farvande, og tilsvarende tredjelandsfartøjer, der fisker i EU-farvande. Danmark og andre medlemslande har haft stor fokus på, at der ikke bliver opstillet tunge administrative procedurer, der generer fiskere og medlemslandenes administration. Norge er f.eks. et tredjeland, og danske fartøjer, der fisker i norsk farvand, er dermed omfattet af forslaget. Det gælder om, at fiskerne bliver behandlet ens, uanset om de fisker i EU-farvand eller ikke-EU-farvand. Formandskabets kompromistekst er en forbedring, og vi regner med at kunne støtte et kompromis.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger.

8. Siden sidst

Miljø- og fødevarerministeren: Her vil jeg nævne, at der snart er ved at være enighed om kontrolforordningen på fødevarerområdet. Fra dansk side regner vi med at kunne støtte det endelige kompromis.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3465 (retlige og indre anliggender) den 20. maj 2016

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Migrationsstrømmene til Europa er faldet markant over de seneste uger. Det skyldes bl.a. lukningen af grænsen mellem Makedonien og Grækenland og formentlig EU's aftale med Tyrkiet fra den 18. marts. Men det er alt for tidligt at afblæse den europæiske migrations- og flygtningekrise. Det er også konklusionen i Kommissionens seneste rapport om migrationssituationen. Vi skal endnu ikke på nogen måde forvente, at tingene er løst.

RIA-mødet den 20. maj er det tredje ekstraordinære og det femte rådsmøde i alt i år. Som jeg også sagde sidste gang, jeg var i Europaudvalget, skal vi diskutere en rådsmødedagsorden med et temmelig ambitiøst sigte. Det kommer bl.a. til udtryk i formandskabets ambition om, at vi på mødet den 20. maj skal nå til politisk enighed om Kommissionens forslag til at styrke og udvide mulighederne for at suspendere de visumfritagelsesaftaler, vi har indgået og indgår med tredjelande. Det er efter min opfattelse et meget vigtigt tiltag fra Kommissionens side. Hvis ikke tredjelandene lever op til de aftaler, vi har indgået, skal der selvfølgelig være mulighed for hurtigt og effektivt at suspendere visumfritagelsen for at sikre både håndteringen af migrationsstrømmene og Europas sikkerhed. Det vender jeg tilbage til. Bortset fra et enkelt punkt på dagsordenen, der hører under Justitsministeriet, er mødet reserveret det, vi kalder indenrigsdagsordenen. Endelig vil jeg til sidst orientere om en sag ved EU-Domstolen.

1. Den Europæiske grænse- og kystvagt: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Grænse- og Kystvagt og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 og Rådets beslutning 2005/267/EF (førstebehandling)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0671

Rådsmøde 3465 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2015) 0671 – bilag 525 (brev fra udlændinge-, integrations- og boligministeren om forhandlingsoplæg den 1/4-16 vedrørende forslag om en europæisk grænse- og kystvagt)

KOM (2015) 0671 – bilag 524 (brev til udlændinge-, integrations-, og boligministeren fra Folketingets Europaudvalg vedr. opfølgning på ministerens forelæggelse i Europaudvalget 1/4-16 2016 vedr. den europæiske grænse- og kystvagt)

KOM (2015) 0671 – bilag 4 (notat i opfølgning af forhandlingsoplæg 1/4-16 om forslag om en europæisk grænse- og kystvagt)

KOM (2015) 0671 - svar på spm. 1 om, hvorfor der ikke er tale om suverænitetsafgivelse, når Rådet kan tvinge et medlemsland til at indføre grænsekontrol ved hele eller dele af landets interne grænser, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EU-note (15) – E 21 (EU-note om fælles grænse- og kystvagtagetur)
EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)
EUU alm. del (15) – bilag 617 (udvalgsmødereferat side 807 FO,
forhandlingsoplæg forelagt 19/4-16)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Det første punkt på dagsordenen er forslaget om en europæisk grænse- og kystvagt. Her skal jeg blot orientere om, at trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet er indledt. Europa-Parlamentet har fremlagt mange forslag til ændringer til Kommissionens oprindelige forslag af 15. december. Mange af disse forslag er der allerede taget hånd om i Rådet. Det er fortsat formandskabets plan, at den europæiske grænse- og kystvagt skal vedtages endeligt i juni. På rådsmødet forventer jeg at formandskabet vil orientere os om status på forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

2. Migration

– *Implementering af EU-Tyrkiet-erklæringen af 18. marts 2016 – seneste udvikling – udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0231

Rådsmøde 3465 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Det Europæiske Råd 17-18/3-16 – bilag 7 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 17-18/3-16)

EUU alm. del - svar på spm. 40 om, hvorvidt græske kystbevogtningsfartøjer og Frontex-fartøjer, der opsamler bådflygtninge i græsk farvand, ikke må sejle disse til Tyrkiet, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 42, om hvorvidt danske udlændingemyndigheder betragter Tyrkiet som et sikkert tredjeland og hvilke kriterier der er afgørende for, om et land kan betragtes som sikkert tredjeland, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 43 om, hvilke kriterier der er afgørende for, om EU betragter et land som sikkert tredjeland – herunder landets grad af tilslutning til og efterlevelse af FN's flygtningekonvention fra 1951, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 48 om ministerens udtalelse på Europaudvalgets møde 4/3-16 om, at Flygtningenævnet i hver enkelt asylsag tager konkret stilling til, hvorvidt Tyrkiet er et sikkert tredjeland, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 49 om, hvorvidt Tyrkiet opfylder krav til et sikkert tredjeland, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 50 om, hvorvidt Tyrkiet opfylder krav til et sikkert tredjeland, jf. artikel 39, stk. 2, i direktiv om fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 51 om, hvorvidt ministeren kan bekræfte, at Tyrkiet har ratificeret FN's flygtningekonvention med geografisk forbehold, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 52 om ministerens kommentarer til Human Rights Watchs pressemeddelelse af 23/11-15 "Turkey: Syrians Pushed Back at the Border", fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 53 om ministerens kommentarer til Amnesty Internationals rapport "Europe's Gatekeeper – Unlawful Detention and Deportation of Refugees from Turkey", fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del - svar på spm. 70 om ministerens svar på B 107 - spm. 6, 7 og 21 i Finansudvalget om flygtningefaciliteten for Tyrkiet, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren, kopi til udenrigsministeren

EUU alm. del - svar på spm. 71 om, hvorvidt Danmark har en menneskeretlig forpligtelse til at sikre sig, at asylansøgere, som overdrages fra danske myndigheder til Grækenland, ikke risikerer at blive videresendt til menneskeretlighedskrænkelser, f.eks. i Tyrkiet, fra udlændinge-, integrations- og boligministeren

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Under andet punkt på dagsordenen lægger formandskabet op til udveksling af synspunkter om EU-Tyrkiet-erklæringen af 18. marts 2016. Det fremgår bl.a. af erklæringen, at alle nye irregulære migranter, som ankommer fra Tyrkiet til de græske øer fra den 20. marts 2016, vil blive tilbageført til Tyrkiet. Det fremgår endvidere, at EU for hver syrer, der tilbageføres til Tyrkiet, vil genbosætte en syrisk flygtning, der opholder sig i Tyrkiet. Erklæringen indeholder ligeledes tekst om fremskyn-delse af visumliberalisering for Tyrkiet samt mulighed for supplerende finansiering på 3 mia. euro til flygtninge i Tyrkiet, når de 3 mia. euro under EU-Tyrkiet-handlingsplanen er distribueret.

Formandskabet har endnu ikke meddelt, hvilke emner man ønsker drøftet – derfor blot enkelte foreløbige bemærkninger fra min side. For regeringen er det vigtigste, at vi alle – dvs. medlemsstaterne, Kommissionen, Den Europæiske Udenrigstjeneste og relevante tredjelande – arbejder tæt sammen om at udmønte og håndhæve eksisterende lovgivning og allerede indgåede aftaler, herunder navnlig med Tyrkiet. Sker det, er der håb om, at vi kan bidrage til en stabilisering af den nuværende situation.

Kenneth Kristensen Berth nævnte, at der ifølge samlenotatet var blevet konstateret 487 ulovlige grænsekrydsninger mellem Tyrkiet og Grækenland i perioden 27. april til 3. maj. Hvor mange grænsekrydsninger havde der været fra 20. marts til 27. april, hvor aftalen med Tyrkiet var gældende? Ministeren kunne eventuelt oversende svaret.

Kenneth Kristensen Berth bemærkede også, at der ikke var samtidighed mellem tilbagesendelsen af syrere og genbosættelserne af syrere i EU. Ifølge regeringens materiale var der sendt 14 syrere til Tyrkiet fra Europa, som ikke havde ønsket at søge asyl, mens 135 syrere fra Tyrkiet var blevet genbosat i Europa – næsten ti gange så mange som den anden vej. Hvordan kunne det være? Han håbede ikke, det ville fortsætte sådan.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren ville oversende antallet af ulovlige grænsekrydsninger i den nævnte periode. Det var korrekt, at der ikke var samtidighed af tilbagesendelse og genbosættelse. Man havde været på forkant for at vise velvilje. Meningen var dog, at der skulle være samtidighed.

Zenia Stampe nævnte, at man bistår Grækenland med at registrere og tilbagesende flygtninge. Danmark bidrager f.eks. med personel. Hvad gør man for at følge op på, om Tyrkiet overholder sine forpligtelser over for de tilbagesendte flygtninge, bl.a. hvad angår leveforholdene? Følger man op på det i forbindelse med aftalen? Og bistår man med det?

Udlændinge-, integrations- og boligministeren svarede, at det er en del af aftalen, at der skal være styr på tingene i Tyrkiet, og de får en klækkelig betaling fra EU. Hun var på vej til Lesbos for at besøge de danske medarbejdere og se deres arbejdsforhold, som ikke havde været nemme.

3. Visumpolitik

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0142, KOM (2016) 0236, KOM (2016) 0279, KOM (2016) 0277

Rådsmøde 3465 – bilag 1 (samlenotat side 20)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Det tredje punkt på dagsordenen drejer sig om visumpolitikken. Kommissionen har på baggrund af langstrakte forhandlinger med Georgien, Kosovo, Tyrkiet og Ukraine fremsat forslag om ændring af visumforordningen med henblik på at gøre de fire lande visumfri. Forud for Kommissionens forslag har der været ført visumfrihedsdialoger baseret på individuelle handlingsplaner, som fastlægger de mange krav, de respektive lande skal leve op til for at opnå visumfrihed.

Inden jeg kommer til, hvordan regeringen stiller sig i forhold til Kommissionens forslag, vil jeg også nævne et andet nyt forslag fra Kommissionen, der blev fremlagt i sidste uge. Der er tale om en ændring af visumforordningen. Formålet er at styrke og udvide den såkaldte suspensionsmekanisme. Helt konkret er det en mekanisme, der regulerer betingelserne for, hvornår visumfrihed, der er tildelt et tredjeland, kan suspenderes.

Der er fra flere sider rejst kritik af den eksisterende suspensionsmekanisme, som vurderes at være utilstrækkelig. Den eksisterende forordning giver mulighed for midlertidigt at suspendere et tredjeland, der har opnået visumfrihed, i tilfælde af en nødsituation, hvor der vurderes, at der er behov for en hurtig reaktion for at løse vanskeligheder, som mindst en medlemsstat står overfor.

Med Kommissionens forslag om ændring af suspensionsmekanismen foreslås det, at mekanismen styrkes og udvides. Mekanismen skal ikke længere kun kunne bringes i anvendelse i nødsituationer, men mere generelt i tilfælde, hvor visumfrihed fører til betydelig stigning i antallet af illegale immigranter, ubegrundede ansøgninger om asyl eller afviste ansøgninger om tilbagetagelse. Derudover foreslås det, at mekanismens anvendelsesområde udvides til også at omfatte den situation, hvor tredjelandet ikke overholder en aftale indgået med EU om at tilbagetage ikke kun egne, men også andre tredjelandsstatsborgere, der har passeret gennem tredjelandet.

I betragtning af den aktuelle migrations- og flygtningesituation i Europa, men også i lyset af de aktuelle dialoger med Georgien, Kosovo, Tyrkiet og Ukraine er det efter regeringens og alle andre medlemsstaters opfattelse væsentligt, at suspensionsmulighederne styrkes og udvides. Det er forventningen, at drøftelserne på rådsmødet først og fremmest vil dreje sig om suspensionsmekanismen. Formandskabet har netop meddelt, at man formentlig vil lægge op til at opnå politisk enighed i Rådet om forslaget. Derimod lægges der fra formandskabets side alene op til en politisk drøftelse af Kommissionens forslag om at tildele fire lande visumfrihed. Med andre ord vil der først på et senere rådsmøde blive taget stilling til, hvorvidt der skal gives visumfrihed til de fire lande.

Det fremgår af Kommissionens fremskridtsrapporter for Ukraine og Georgien, at alle krav i visumhandlingsplanen for disse lande er opfyldt. Tilsvarende har Kommissionen den 4. maj 2016 tilkendegivet, at Kosovo opfylder alle krav, da det er Kommissionens forståelse, at Kosovo har ratificeret grænseaftalen med Montenegro og styrket sine resultater i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet på tidspunktet for forslaget vedtagelse. Endelig fremgår det af Kommissionens fremskridtsrapport for Tyrkiet, at Tyrkiet endnu ikke har opfyldt alle kravene. Jeg vil gerne understrege, at regeringen alene støtter forslag om visumfrihed til tredjelande, når de lever op til de ganske omfattende krav fra EU's side.

Kenneth Kristensen Berth spurgte til fremskridtsrapporten for Tyrkiet. Det var løjerligt, at Lars Løkke Rasmussen for halvanden måned siden havde fortalt udvalget, at det ville blive meget vanskeligt for Tyrkiet at opfylde alle kravene. På det tidspunkt var måske en tredjedel af kravene opfyldt. Nu var det kun 7 af de 72 krav, der manglede at blive opfyldt. Ud fra fremskridtsrapporten havde han indtryk af, at man bare konkluderede, at tingene var opfyldt, uden at der er sikkerhed for det.

Det var positivt, at regeringen ikke ville støtte, at Tyrkiet får visumfrihed på nuværende tidspunkt, men fordi visumliberalisering vedtages ved kvalificeret flertal, var det afgørende at få en fornemmelse af, hvor alene Danmark står med sit synspunkt. Kunne ministeren sige noget om de andre landes positioner – eventuelt for lukkede døre?

Ministeren havde sagt, at der ville blive taget stilling til visumliberalisering på et senere tidspunkt. Forventede ministeren at det ville ske på mødet den 9.-10. juni?

Udlændinge-, integrations- og boligministeren svarede, at det ikke var syv helt ligegyldige punkter, Tyrkiet ikke har kunnet opfylde. Det var f.eks. foranstaltninger for at forhindre korrupktion; lovgivning på området beskyttelse for persondata svarende til EU-standarder; operationel samarbejdsaftale med Europol; tilbud om effektivt juridisk samarbejde om kriminalsager til alle EU-medlemslande og en revidering af den tyrkiske terrorlovgivning og retspraksis på området med henblik på at tilpasse den EU-standarder. Når man har så lang en liste, vil der være nogle punkter, man hurtigt kan opfylde, og en tung ende. Tyrkiet skulle opfylde alle punkter for at opnå visumfrihed.

På spørgsmålet om, hvordan andre lande stiller sig, svarede ministeren, at man ikke havde haft diskussionen 1:1, men billedet var, så vidt hun havde hørt det, entydigt sådan, at Tyrkiet skulle opfylde kriterierne.

Kenneth Kristensen Berth gentog spørgsmålet om, om det var på mødet den 9.-10. juni, der skulle træffes afgørelse om visumfritagelsen.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren sagde, at det kunne det være, men man kendte endnu ikke tidsplanen. Hun ville komme til udvalget, hvis det blev sådan.

4. Schengenområdet funktion

- *Opfølgning på meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet: "Tilbage til Schengen - En køreplan" – fremskridtsrapport og udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0120, KOM (2016) 0275

Rådsmøde 3465 – bilag 1 (samlenotat side 27)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Som jeg har meddelt udvalget, var jeg i sidste uge medunderskriver på et brev til Kommissionen, hvori Tyskland, Frankrig, Østrig, Sverige og Danmark anbefalede Kommissionen at opfordre medlemsstaterne til at vedtage en henstilling om, at den midlertidige grænsekontrol, der er etableret på en lang række indre Schengengrænser, herunder på den dansk-tyske grænse, opretholdes, så længe der fortsat er alvorlig usikkerhed om kontrollen med den ydre grænse, og så længe der fortsat befinder sig et stort antal uregistrerede migranter i EU. Kommissionen svarede den 4. maj ved netop at fremlægge et forslag med en henstilling til medlemsstaterne om at bibeholde kontrollen på udvalgte indre grænser.

Jeg er glad for at kunne orientere udvalget om, at Rådet i går vedtog Kommissionens forslag. Det viser, at et stort flertal af de øvrige medlemsstater deler vores opfattelse af, at det fortsat er nødvendigt at opretholde en midlertidig grænsekontrol ved udvalgte indre grænser. Konsekvensen er, at Danmark såvel som Sverige, Tyskland, Østrig og Norge kan beholde den aktuelle kontrol ved de indre grænser indtil midten af november.

Udg. 5. (Evt.) Reform af det fælles europæiske asylsystem

- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0271, KOM (2016) 0270, KOM (2016) 0272

Rådsmøde 3465 – bilag 1 (samlenotat side 33)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

Punktet var udgået.

6. Eventuelt

a) Orientering om en verserende sag (sag C-115/15, NA) ved EU-Domstolen

EUU alm. del (141) – bilag 553 (notat om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag C-115/15, NA)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Afslutningsvist skal jeg kort orientere udvalget om en aktuel sag ved EU-Domstolen. Der er tale om den såkaldte N.A.-sag. Udvalget blev skriftligt orienteret om sagen i maj 2015. Sagen er forelagt af en britisk domstol, som har stillet EU-Domstolen en række præjudicielle spørgsmål om ret til ophold for familiemedlemmer til en unionsborger. Bl.a. rejses spørgsmålet, om en tredjelandsstatsborger bevarer sin ret til ophold efter opholdsdirektivet, hvis tredjelandsstatsborgeren skilles fra en unionsborger, der forinden er udrejst fra værtsmedlemsstaten.

Domstolen har til orientering behandlet et lignende spørgsmål i en dom fra 2015. I denne dom fastslog Domstolen bl.a., at en tredjelandsstatsborger mister sin ret til ophold, når unionsborgeren, som opholdsretten er afledt fra, forlader værtsmedlemsstatens område. Generaladvokaten fremsatte sit forslag til orientering den 14. april 2016 til afgørelse i sagen. Et sådant forslag til afgørelse er ikke bindende for EU-Domstolen.

Datoen for den endelige dom fra EU-Domstolen er endnu ikke fastlagt, men må forventes afsagt i løbet af sommeren.

7. Siden sidst

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Afslutningsvis er der blot tilbage at sige, at jeg allerede om et par uger eller tre vender tilbage til udvalget forud for det næste RIA-møde den 9.-10. juni.

FO Punkt 3. Retsakter på området for retlige og indre anliggender, hvor regeringen vil anmode Kommissionen om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag:

a) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA

– *Anmodning om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag*

KOM (2013) 0173

EUU alm. del (15) – bilag 597 (samlenotat side 3)

KOM (2013) 0173 – bilag 14 (kopi af REU alm. del – svar på spm. 48, 51-54 om EIS)

KOM (2013) 0173 – bilag 12 (kopi af REU alm. del – svar på spm. 620 om, hvor mange personer der efterlyses via Europol og Interpol pga. udeblivelse fra afsoning)

KOM (2013) 0173 – bilag 11 (kopi af REU alm. del – svar på spm. 470 om tidsperspektivet for opnåelse af en parallelaftale)

KOM (2013) 0173 – bilag 10 (kopi af REU alm. del – svar på MFU spm. 168 om samarbejdet med Europol i Norge og Schweiz)

KOM (2013) 0173 – bilag 6 (kopi af REU alm. del - svar på spm. 1336, om i hvilket omfang Europol er involveret i bekæmpelse af menneskesmugling)

KOM (2013) 0173 – bilag 5 (kopi af REU alm. del - svar på spm. 1337 om, hvorvidt Europol i fremtiden forventes at spille en større rolle i bekæmpelse af menneskesmugling)

KOM (2013) 0173 – bilag 4 (Kopi af REU alm. del – svar på MFU spm. 1173 om, hvilke muligheder Danmark har for at være en del af Europol-samarbejdet)

KOM (2013) 0173 – bilag 2 (kopi af REU alm. del - svar på MFU spm. 280 konsekvenser som følge af det danske forbehold, når Europol-samarbejdet overgår til overstatsligt samarbejde)

KOM (2013) 0173 - svar på spm. 8 om, hvor mange forbrydere der er fanget og domfældt i Danmark i de seneste 3 år på grund af oplysninger fra Europol, fra justitsministeren

KOM (2013) 0173 svar på spm. 6, om, hvordan regeringen forventer, at det gældende retsgrundlag vedrørende Europol vil blive ophævet for Danmarks vedkommende, fra justitsministeren

EUU KOM (2013) 0173 - svar på spm. 3 om redegørelse for konsekvenserne, såfremt Danmark ikke længere kan deltage i Europol-samarbejdet, fra justitsministeren

EUU KOM (2013) 0173 - svar på MFU spm. 2 om ministeren kan bekræfte, at Danmark i en periode efter vedtagelse af forordningen vil ryge ud af Europol-samarbejdet, selvom den danske regering ønsker at forhandle en parallelaftale om deltagelse i Europol, fra justitsministeren

EUU alm. del- svar på spørgsmål 25 om Justitsministeriets kendskab til tekniske aspekter af en eventuel parallelaftale i forhold til Europol, fra

justitsministeren

EUU alm. del - svar på spm. 12 om, hvor lang tid det tager at få en samarbejdsaftale med Europol, fra justitsministeren

EU-note (15) – E 15 (note af 9/12-15 om Folketingets behandling af parallelaftalen)

EU-note (13) – E 11 (EU-note af 14/2-14 om debat om parlamentarisk kontrol med Europol)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 281 (udvalgsmødereferat side 313, senest behandlet i EUU 27/11-15)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

– *Anmodning om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag*

KOM (2013) 0535

EUU alm. del (15) – bilag 597 (samlenotat side 18)

EU-note (15) – E 15 (note af 9/12-15 om Folketingets behandling af parallelaftaler)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (141) – bilag 442 (udvalgsmødereferat, side 666, senest behandlet i EUU 27/2-15, punktet ikke omtalt)

c) Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (PNR)

– *Anmodning om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag*

KOM (2011) 0032

EUU alm. del (15) – bilag 597 (samlenotat side 32)

L 29 - svar på spm. 9 om, hvordan et europæisk register over flypassagerer (PNR) vil bidrage til terrorbekæmpelse og forebyggelse i Danmark fremover, fra justitsministeren

L 29 - svar på spm. 10 om en parallelaftale vedrørende PNR vil være juridisk mulig, fra justitsministeren (2015-16)

EU-note (15) – E 13 (EU-note af 23/11-15 om PNR)

EU-note (15) – E 15 (note af 9/12-15 om Folketingets behandling af parallelaftaler)

EUU alm. del (15) – bilag 608 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 281 (udvalgsmødereferat side 309, senest behandlet i EUU 27/11-15)

Justitsministeren: I dag vil jeg forelægge spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal anmode Kommissionen om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag via parallelaftaler til tre retsakter vedrørende bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet. Jeg forelægger således spørgsmålet om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag til henholdsvis Europol, Eurojust og PNR, der alle er omfattet af det danske retsforbehold. Alle tre

sager forelægges til forhandlingsoplæg.

Danskerne besluttede den 3. december 2015, at de ikke ønskede at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Regeringen har fuld respekt for den beslutning. Det er regeringens klare opfattelse, at danskernes nej ikke skal forstås som et fravalg af dansk deltagelse i et europæisk samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme. Derfor har regeringen også påtaget sig den vigtige opgave at forsøge at sikre, at Danmark kan vedblive at være en del af den europæiske indsats mod grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme.

Som bekendt tilkendegav statsministeren i januar 2016 på baggrund af drøftelser med Folketingets partier i et brev til Kommissionsformanden og formanden for det Europæiske Råd, at Danmark ønsker at bevare den tættest mulige tilknytning til Europol, når den nye forordning finder anvendelse for de øvrige medlemsstater. Desuden tilkendegav statsministeren i brevet, at man fra dansk side tillige overvejer at bede om tilknytning til andre retsakter vedrørende bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet.

Det nye retsgrundlag for Europol er nu på plads. Europa-Parlamentet vedtog Europol-forordningen i denne uge, og vedtagelsen betyder, at Danmark står til at måtte forlade samarbejdet i Europol, når den nye forordning finder anvendelse fra 1. maj 2017. Tiden er derfor inde til at beslutte, om Danmark formelt skal anmode Kommissionen om en parallelaftale om Europol samt parallelaftaler om andre centrale retsakter om bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme. Det mener regeringen at vi bør gøre.

Grænseoverskridende kriminalitet er en stor udfordring for dansk politi og for anklagemyndigheden. Det er derfor vigtigt, at vi giver politi og anklagemyndighed de bedst mulige redskaber til at forebygge og bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet. Vi kan ikke bekæmpe international kriminalitet alene, og det bør derfor sikres, at Danmark i videst muligt omfang fortsat kan deltage i det europæiske samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme.

Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at Danmark bør anmode Kommissionen om dansk tilknytning på mellemstatsligt grundlag via parallelaftaler til Europol-forordningen og PNR-direktivet samt til Eurojust-forordningen, når denne vedtages. De tre retsakter er centrale instrumenter i det europæiske samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme. For regeringen er det meget vigtigt, at Danmark opnår tilknytning til disse tre retsakter på mellemstatsligt grundlag.

Den nye Europol-forordning erstatter det eksisterende Europol, hvor Danmark i dag deltager fuldt ud. Den nye forordning viderefører mange af de eksisterende regler for det europæiske politisamarbejde, men der er også nogle ændringer. Bl.a. styrkes Europol som knudepunkt for udveksling af informationer mellem politiet i EU-landene. Endvidere styrkes den parlamentariske kontrol med Europol, og reglerne om databeskyttelse bliver opdateret. Europol er i dag det helt centrale internationale omdrejningspunkt for bekæmpelse af grov

og organiseret grænseoverskridende kriminalitet, og Europol spiller i det daglige en afgørende rolle i forhold til opklaring og bekæmpelse af kriminalitet begået i Danmark.

FO Regeringen finder, at Danmark fortsat bør deltage i det europæiske politisamarbejde. Mit første forhandlingsoplæg vedrører, at Danmark anmoder Kommissionen om den tættest mulige tilknytning til Europol. Regeringen vil, hvis der gives opbakning hertil på dagens møde, anmode Kommissionen om dette.

Eurojust er anklagemyndighedens pendant til Europol, altså et samarbejde mellem de europæiske anklagemyndigheder. Den nye Eurojust-forordning er endnu ikke vedtaget, men når det sker, vil det betyde, at Danmark ikke længere kan deltage i samarbejdet, ligesom det også er tilfældet med Europol. Eurojusts kerneopgave er at bistå de nationale myndigheder med at sikre et effektivt samarbejde og en tæt koordination på tværs af landegrænser i forhold til efterforskning og retsforfølgning af alvorlig kriminalitet. Det drejer sig f.eks. om organiseret grænseoverskridende menneskehandel, narkotikahandel og terrorisme.

Samarbejdet i Eurojust har central betydning for den danske anklagemyndigheds arbejde med straffesager om grov grænseoverskridende kriminalitet. Danmark bør derfor fortsætte i dette samarbejde. Som nævnt er Eurojust-forordningen endnu ikke vedtaget, og regeringen vil først formelt kunne anmode om en parallelaftale, når retsgrundlaget for agenturet er på plads.

FO Mit andet forhandlingsoplæg går på, at Danmark over for Kommissionen tilkendegiver, at man fra dansk side ønsker tilknytning til Eurojust, når forordningen er vedtaget. Regeringen vil således i forbindelse med anmodning om de øvrige parallelaftaler, såfremt der gives opbakning hertil på dagens møde, tilkendegive, at Danmark ligeledes ønsker tilknytning til Eurojust, når denne er vedtaget.

Et europæisk PNR-system vil bidrage effektivt til bekæmpelsen af terrorisme og alvorlige kriminalitet, da det giver mulighed for systematisk og målrettet anvendelse af PNR-oplysninger – både nationalt og på tværs af grænserne i EU.

FO Det er en mulighed, som er efterspurgt af dansk politi, og det er derfor vigtigt for regeringen, at Danmark anmoder om tilknytning til direktivet. Mit tredje forhandlingsoplæg går på, at Danmark anmoder om tilknytning til PNR-direktivet.

Jeg kan i øvrigt henvise til det fremsendte samlenotat, hvor der er redegjort nærmere for retsakterne og baggrunden for, at regeringen anmoder om forhandlingsoplæg om tilknytning til henholdsvis Europol, Eurojust og PNR.

For at opsummere søger jeg i dag opbakning til følgende tre forhandlingsoplæg

- at Danmark anmoder Kommissionen om den tættest mulige tilknytning til Europol,

- at Danmark over for Kommissionen tilkendegiver, at man ønsker tilknytning til Eurojust, når forordningen er vedtaget, og
- at Danmark anmoder Kommissionen om tilknytning til PNR-direktivet.

Søren Søndergaard sagde, at Enhedslisten hverken kunne støtte forhandlingsoplægget om PNR eller Eurojust. Med hensyn til Europol havde han bemærket, at justitsministeren ligesom statsministeren havde formuleret det sådan, at det handlede om at søge den tættest mulige tilknytning. Det betød altså, at regeringen ville komme tilbage med det tættest mulige – og ikke med beskeden om, at Danmark havde sagt nej, eller at forhandlingerne var brudt sammen. Det kunne Enhedslisten godt give mandat til. Han gik ud fra, at ministeren kunne bekræfte, at regeringen ville komme tilbage til Folketinget i henhold til Grundlovens paragraf 19.

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti ikke havde problemer med substansen, som de også havde stået bag op til folkeafstemningen – dog med det krav, at PNR skulle realbehandles i Folketinget. Det var altså ikke substansen, der var til diskussion, men konsekvensen af folkeafstemningen. Det var en stor fejl, at nejsiden i modsætning til i 1992 overhovedet ikke havde fremlagt nogen plan at operere ud fra. Nu stod man på herrens mark, med hensyn til hvad man skulle gøre efter nej. Folketinget må prøve sig frem, og det syntes han ikke var særlig nemt. Vælgerne havde jo sagt nej til alle tre områder. Kan man så bagefter komme og lave aftaler om det? Holger K. Nielsen syntes godt, det kunne legitimeres at gå efter en parallelaftale om Europol, for det havde nejsiden sagt meget tydeligt – men desværre ikke skriftligt – at den ville. At gå efter en parallelaftale på de to andre områder mente han ikke kunne legitimeres, så de forhandlingsoplæg kunne Socialistisk Folkeparti ikke støtte. Han understregede, at det intet havde med substansen at gøre – det handlede om, hvordan man skulle håndtere nej. Hovedproblemet var, at nejsiden havde været helt uansvarlig.

Zenia Stampe sagde, at De Radikale støttede, at man søger tilknytning gennem en parallelaftale på alle tre områder. Men man kunne ikke tage for givet, at det ville lykkes. Danmark var derfor under et hårdt tidspres. Hvis Europol overgår til det overstatslige samarbejde 1. maj 2017, og man skal nå at søge tilslutning inden, hvad var tidsplanen så? Hvis nu det ikke lykkedes at få en parallelaftale inden for de næste par måneder, skulle man vel have en folkeafstemning om en ny tilvalgsordning, hvis Danmark skulle være fuldgyldigt medlem. Folkeafstemningen skal så lede frem til et lovforslag, der skal første-, anden- og tredjebehandles i Folketinget, hvorefter det skal meddeles til EU, at Danmark gerne vil med på de vilkår. Hvis man regnede tilbage fra 1. maj 2017, havde man vel kun sommerferien og et par måneder efter den til at forhandle parallelaftalen hjem. Så var det ærgerligt, at man havde brugt 5 måneder på at blive enige om at bede om parallelaftalerne.

Justitsministeren svarede Søren Søndergaard, at regeringen ville vende tilbage, når aftalen var afklaret.

Han forstod godt Holger K. Nielsens betragtninger. Forskellen på parallelaftale og folkeafstemning var dog, at der ikke blev afgivet suverænitet. Man kunne trække det tilbage igen, fordi det var en aftale på mellemstatsligt grundlag. Aftalen var mindstemålet for, hvad der var nødvendigt for, at politiet kan bekæmpe international kriminalitet, og det var det, et flertal kunne finde sammen om. Spørgsmålet om nejsidens uansvarlighed ville han nødig begive sig ud i nu. Situationen var besværlig, men regeringens opgave var at håndtere den.

Ministeren svarede Zenia Stampe, at regeringens ambition var uforandret: at Danmark er helt og fuldt med i Europol i maj 2017; hvad partierne fra nejsiden også ønskede. Hvis Kommissionen ikke var til at hugge og stikke i, ville regeringen indkalde Folketingets partier til en fornyet drøftelse. Tilkendegivelserne om, at man ønskede, at Danmark skulle være helt og fuldt med i Europol, var utvetydige. På en lang række punkter ville det måske ikke gå. Regeringen havde valgt en lidt blødere formulering, som Søren Søndergaard også havde hæftet sig ved, men det ændrede ikke på, at tilkendegivelserne havde været meget utvetydige. Regeringen bruger alle kræfter på at få en afklaring, men med den britiske afstemning, en Kommission under tidspres i alle mulige sammenhænge og de europæiske ydre grænser under pres, var Danmark i en svær situation.

Christian Poll sagde, at Alternativet i forhandlingerne med regeringen havde gjort klart, at de var for Europol og Eurojust, men ikke PNR-registret. Rasmus Nordqvist havde udtrykt ønske om at dele aftalen op i flere elementer. Alternativet var ærgerlige over den måde, regeringen havde valgt at køre forløbet på, og kunne ikke støtte den samlede pakke, selv om de så Europol- og Eurojustforhandlingerne som noget positivt.

Jan E. Jørgensen sagde til Holger K. Nielsen, at nejsigere i 1992 var af en helt anden støbning end dem, man må nøjes med i dag.

Han troede, Enhedslisten forsøgte at fange regeringen på det med det tættest mulige tilknytning. Men man var vel enige om, at det ikke var en hvilken som helst løs tilknytning til Europol, regeringen vil stille sig tilfreds med. Norge har f.eks. ingen som helst tilknytning til Europol, de kan bare med en vis forsinkelse trække på en database.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokraterne også respekterede resultatet af folkeafstemningen, men ærgrede sig over det blå, befolkningen fik stukket i øjnene af dele af nejsiden, om hvor let det ville være at få parallelaftaler, og hvor bekymringsfrit, man efter et nej ville være stillet. Han var enig med Holger K. Nielsen i, at dele af nejsiden burde reflektere over det. Var det rigtig forstået, at Danmark risikerer at blive betragtet som et tredjeland af Kommissionen efter afvisningen af tilvalgsordningen i december? Han syntes, det var vigtigt, at folk forstod, hvor svært det egentlig er at opnå parallelaftaler. Det ville stille en række af de udtalelser fra nejsiden op til afstemningen i relief. Socialdemokratiet støttede de tre forhandlingsoplæg.

Søren Søndergaard var helt enig i ministerens skelnen mellem overstatslig og mellemstatslig aftale. Befolkningen fik desværre ikke mulighed for at stemme om mellemstatslige

aftaler, de fik kun tilbudt en overstatslig, og den sagde de klart nej til. Dermed er man tilbage ved den situation, man var i før folkeafstemningen, hvor man i adskillige tilfælde har søgt om mellemstatslige aftaler.

Der var ikke noget nyt i det, når man fremover skulle søge om mellemstatslig aftale på retsområdet, forhandle den så godt som muligt og derefter stemme om den i Folketinget. Det var en fuldstændig almindelig procedure. Resultatet af den danske befolknings nej var, at partierne frit kan vælge de parallelaftaler, de vil søge om, inklusive PNR. Sådan har man gjort på andre områder.

Ministeren taler på egne vegne, når han siger, Danmark skal være fuldt og helt medlem af Europol. Det havde Enhedslisten aldrig sagt. Det indbefatter jo stemmeretten i de styrende organer, og det kunne man selvfølgelig ikke få i en organisation, man ikke er medlem af. Man kan tilknyttes organisationen på mellemstatsligt niveau. Ingen havde sagt noget så forvrøvlet, som at Danmark skulle være fuldt og helt medlem.

Jan E. Jørgensen havde forsøgt at skabe tvivl om Enhedslistens holdning. Enhedslisten var meget tilfreds med regeringens udmelding om tættest mulig tilknytning. Regeringens opgave var jo netop ikke at fremprovokere en folkeafstemning – det var måske drømmen, men regeringens opgave var at få den bedst mulige aftale, og hvis den gik efter det, havde den Enhedslistens opbakning.

Kenneth Kristensen Berth syntes godt, man kunne mærke en lyst til at grave nogle grøfter, som man ellers efter afstemningen havde forsøgt at dække til for at komme videre. Derfor bad han ministeren bekræfte sin loyalitet over for den aftale, som et flertal af Folketingets partier havde indgået om at afsøge muligheden for en parallelaftale inden for de tre områder. Det var vel det grundlag, man arbejdede ud fra. Hvis Dansk Folkeparti kunne hjælpe ved at sidde med ved bordet, gjorde de gerne det. Partiet støttede alle tre forhandlingsoplæg.

Justitsministeren sagde, at Folketinget ville komme til at forholde sig til, om man er tilfreds med det, regeringen får med hjem, uanset hvad. Og ja, der var grænser for, hvad en acceptabel aftale kan indebære. Det var helt centralt, at politiet er med i den operative del af Europol, og at der er bedre adgang til data, end man ser i nogle af de andre lande, der er tilknyttet Europol. F.eks. kræver det automatiske nummerpladegenkendelsessystem, at der er direkte adgang til data, hvis det skal virke.

Ministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at det var rigtigt, at Danmark stod i en juridisk situation, som ingen EU-lande havde været i før, hvor man skal operere på tredjelandsbasis for at opnå en parallelaftale. Det var i sig selv en juridisk komplikation, fordi den indledende overvejelse fra Kommissionen var, at man havde tilvalgsordninger, og i deres optik kunne det derfor ikke lade sig gøre. Regeringen vurderede dog, at det lå inden for det juridisk mulige. Der var ingen grund til at betvivle, at regeringen gjorde alt, hvad der stod i dens magt, for at sikre en aftale.

Ministeren rettede Søren Søndergaard: Danmark vender ikke bare tilbage til den oprindelige retstilstand, for retstilstanden ville jo blive ændret i EU. Det var derfor, Danmark stod til at ryge ud af Europol. Danmark står i en dybt alvorlig og vanskelig situation, fordi institutionerne ville ændre karakter, og man ville ikke kunne være med uden en parallelaftale eller en tilvalgsordning. Han havde aldrig sagt, at Enhedslisten havde brugt udtrykket fuldt og helt – det var der andre på nejsiden, der gjorde.

Ministeren modtog med kyshånd den fungerende formands tilbud om at hjælpe. En stor hjælp kunne f.eks. være, hvis Dansk Folkepartis europaparlamentariker Morten Messerschmidt medvirkede til at få Europa-Parlamentet til at forhåndsgodkende den danske parallelaftale.

Kenneth Kristensen Berth kvitterede for opfordringen, som han ville give videre.

Zenia Stampe var sikker på, at regeringen gjorde, hvad den kunne. Men debatten vidner om, at nogle ikke ved, hvor alvorligt det er. Der er et tog, der kører lige om lidt, og alle håber, Danmark kan få en fribillet. Hvis ikke man kan det, har man rigtig travlt, for Europol-toget kører 1. maj, og hvis man ønsker et forstærket samarbejde, skal man meddele det 4 måneder inden, det vil sige den 31. december. Hvis det ikke lykkedes at få en parrallelaftale, skulle man inden da have behandlet lovforslag og afholdt folkeafstemning og mødtes blandt partierne for at finde ud af, hvad plan B var. Det vil sige, at man skal have en afklaring i oktober og november, og gerne lidt før, fordi Folketinget er endnu mere langmodigt end EU-systemet, når det handler om europapolitik. Det havde i hvert fald taget 5 måneder at nå hertil. Hvornår var skæringsdatoen for indkaldelse af partierne, hvis ikke man kan være sikker på, at man får en parallelaftale?

Søren Søndergaard sagde, at før den 3. december var retstilstanden den, at hvis Danmark ville være med i overstatslige aftaler på retsområdet, skulle man søge en parallelaftale. Og sådan var retstilstanden stadig. Der var ingen ændringer sket. Nogle områder af EU-politikken var ganske rigtig gået fra at være mellemstatslige til at være overstatslige, og det ville selvfølgelig få en betydning. Men Danmarks mulighed for at søge parallelaftaler var den samme.

Christina Egelund sagde, at Liberal Alliance støttede, at regeringen søger om parallelaftaler på de tre områder. Ministeren havde sagt, at Kommissionen er optaget af den britiske afstemning, presset på de ydre grænser og alt muligt andet. Der blev tegnet et billede af, at Danmark skabte en byrde for Kommissionen med sin anmodning. Men var det en urimelig forventning at have til EU's politiske ledelse, at den er i stand til at håndtere mere end et problem ad gangen?

Jan E. Jørgensen havde set på, hvad der var blevet sagt i valgkampen om fuldt og helt medlemskab. På Dansk Folkepartis hjemmeside stod der f.eks.: "... påstanden er, at hvis ikke vi fjerner retsforbeholdet, så er vi ikke fuldt og helt med i Europol. Det er ganske enkelt en skræmmekampagne". I BT stod der efter valget, at Dansk Folkeparti stadig troede på fuldgyldigt medlemskab af Europol. På Wikipedia stod der om valgkampen, at "nejsigerne

hævdede imidlertid, at folkeafstemningen ikke var et spørgsmål om dansk deltagelse i Europol. Danmark kan efter den tolkning fortsætte i politisamarbejdet. Med andre ord var folkeafstemningen ikke et spørgsmål om ja eller nej til dansk deltagelse i politisamarbejdet i Europol". Her var tolkningen af valgkampen altså, at Danmark kunne være fuldt og helt medlem af Europol via en parallelaftale. Det var det, regeringen prøvede på, og det var dejligt, at Dansk Folkeparti i modsætning til Enhedslisten var med i aftalen. Venstre havde hele tiden sagt, at det ikke var så nemt.

Kenneth Kristensen Berth sagde, at Dansk Folkepartis indstilling var den samme, som den hele tiden havde været, nemlig at afstemningen ikke handlede om Europol. Danmark har til enhver tid mulighed for at tilslutte sig medlemskab af Europol, hvis det er det, danskerne vil, uanset om det blev et ja eller et nej, fordi protokollen i Lissabontraktaten ikke slettes efter en dansk folkeafstemning.

Kenneth Kristensen Berth undrede sig over, at Zenia Stampe talte om en plan B. Ugen før havde han læst, at udenrigsministeren ikke havde nogen plan B. Det havde han heller ikke selv – havde justitsministeren det?

Justitsministeren havde ikke en plan B liggende i skuffen. Alle hans kræfter blev brugt på det forhandlingsmandat, han ville få med fra Europaudvalget. Ministeren svarede Zenia Stampe, at man godt kunne regne baglæns. Hvornår regeringen agter at gøre det, vil ske ud fra en samlet vurdering af situationen. Det kunne han endnu ikke sige noget om. Ministeren forstod Christina Egelunds spørgsmål som en morsom polemik, men diskussionen var mere kompleks end som så. Han opfattede ikke anmodningen som en byrde, men konstaterede, at juridisk komplekse spørgsmål i en mere kompleks europæisk virkelighed, end man lige så for sig for et par år siden, gav nogle udfordringer. Det kunne han roligt sige, og det havde han også sagt i valgkampen. Når de samme mennesker har forskellige arbejdsopgaver, må de prioritere.

Kenneth Kristensen Berth gentog sit spørgsmål om, hvorvidt der var en plan B, han ikke havde kendskab til.

Justitsministeren sagde, at der ikke var nogen plan B, som Kenneth Kristensen Berth ikke havde kendskab til.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), idet ingen partier havde ytret sig imod det.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), idet alene Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg om Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (PNR), idet alene Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Alternativet havde ytret sig imod det.

Mødet sluttede kl.13.07